

1865-05-10 og 1865-05-19

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Carl Jacobsen

FAKTA

Type:
Letter

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
Bruxelles, Paris

Arkivplacering:
Uden FA nummer. Kasse F 3,1

Keywords:
Rejsebrev, Stammen, død, døden,
rejsebrev

SUMMARY

To breve skrevet henholdsvis i Bruxelles og Paris afsendt i samme kuvert. J. C. Jacobsen udtrykker igen sin bekymring for Carls stammen og kommer med bud på, hvorfor Carl stammer. Brevene rummer en voldsom kritik af Carls hele væsen!

TRANSSKRIFTION

Bryssel d 10 Mai 1865. Aften.

Kjære Carl!

Jeg blev meget glad, da jeg for lidt siden, paa Posthuset, modtog Dit og din Moders og Kogsbølles Breve og deraf saae, at din Moder har det godt og at Alt iøvrigt staaer vel til derhjemme. Ligesom jeg kom ud fra Posthuset, begyndte et Tordenveir at trække op og store Regndraaber at falde, saa at jeg maatte tye ind i den nærliggende, prægtige Passage for at læse mine Breve. Da dette var gjort havde Regnen ophørt, saa at jeg kunde slippe hjem, men strax efter kom Uveiret nærmere og drog med stærk Torden og Lynild lige over Byen.- Jeg stod i nogen Tid ved mit aabne Vindue og betragtede dette prægtige Skuespil, der altid fængsler mig; da opstod der hos mig en Tanke, som ogsaa ellers af og til har beskjæftiget mig, men ikke saa levende, som her i Aften i mit eensomme Kammer, den Tanke: "Hvad, om en Lynstraale nu ramte mig, eller en brat Død paa anden Maade blev mig tilskikket, hvorledes skulde det da gaae mine Kjære i Hjemmet?"- Jeg burde vistnok tidligere have tænkt alvorligt over et saadant Tilfælde og truffet skriftlige Dispositioner derfor, men det har jeg ikke gjort, fordi - jeg ikke har syntes at det endnu var Tid dertil,- man er altid saa tillidsfuld i det Kapitel, indtil man bliver dødssyg - men saa kunde det let blive for silde.- Jeg vil derfor nu gjøre Alvor deraf, dog ikke i Aften, thi hverken er der Tid dertil, eiheller lader Sligt sig behandle paa staaende Fod, uden Overveielse.- Jeg vil altsaa i et senere Brev komme tilbage paa denne Gjenstand, men opfordre Dig til midlertidigt selv at tænke over denne Gjenstand og overveie hvad du burde gjøre og hvad Du synes, der iøvrigt burde foretages i det Tilfælde, at jeg pludselig blev bortkaldt, uden at have efterladt nogen Bestemmelse.- Hermed maa jeg slutte for denne Gang.

God Nat!

Paris d 19 Mai 1865

Kjære Carl!

Atter igaar havde jeg den Glæde at Dit og din Moders brev (som jeg modtog i Rouen) at see, at hun har det godt og at Alt iøvrigt staaer vel til hjemme.

Det fornøier mig at see, at Alt gaaer rask fremad med Vogelius's Bygning.- Jeg kan godt sætte mig ind i det Generte hos dig ved at skulle modtage en Skaal eller desl. paa mine Vegne men Sagen er ikke saa farlig, naar Du kun sætter dig ind i Situationen, som den er, og ganske _simpelt og naturligt_ svarer derefter, f Ex: at Du takker paa mine Vegne og skal bringe mig hans (Deres) Hilsen, og, at Du er vis paa, at det vilde have glædet mig meget, dersom jeg selv kunde have været dér tilstede. osv Det gør mig ondt, af dine Ytringer at see, at din Stammen vedblivende tynger paa dig, hvilket i saa mange Henseender virker hæmmende og skadeligt paa din Udvikling.- Der er næppe noget, der saa hyppigt beskjæftiger min Tanke, som denne ulykkelige Stammen og dog kan jeg jo Intet udrette derimod.- Jeg har i den sidste Tid ofte havt Anledning til at anstille Sammenligning imellem din Talen Dansk og min Talen Fransk, som have Meget tilfældes. Det hænder mig jo ofte, at jeg ikke kan huske (altsaa ikke udtale) det Ord jeg vil bruge og jeg føler mig ofte høist forlegen derved, men jeg bestræber mig for ikke at tabe Contenenen og Humeuret derover.- Jeg forsøger at omskrive Sætningen paa forskjellige Maader og dersom dette heller ikke vil gaae, tager jeg Sagen fra den lystige Side og undskylder mig med at jeg kun har læst men ikke talt Fransk indtil nu, etc -

Grunden til Din Stammen troer jeg ligger i en vis _Uro_ i Dit Væsen som, selv naar Du ikke stammer, ofte har Characteren af en aandeløs Hast, dernæst lider du af en høi Grad af Mangel paa Sands for skjøn Form

i din hele Optræden og deriblandt ogsaa paa en Sands for smuk Taleform. Disse Mangler maa Du først og fremmest søge at afhjælpe! Hvorledes gaaer det med dine ridderlige Øvelser for Lørup? - jeg vil haabe, at Du driver dem con amore! Det var i Sandhed en Skam, dersom Leila ikke skulde kunde animere Dig dertil.- Jeg længes formelig efter det kjære Dyr. Giv hende et Par

Stykker Sukker fra mig.-

Jeg seer at Bloch allerede er kommen hjem og at din Moder har talt med ham, ved hvilken Leilighed han har ytret Ønske om at tale med mig.- Jeg vil derfor skrive et lille Brev til ham, som jeg lægger indeni dette og som du kan læse først og derefter lægge i Convolut og egenhændig overbringe ham, for at jeg kan faae hans Tanker mundtligt, dersom han - som rimeligt -ikke hører til de Skrivelystne. Du skal derfor ikke aflevere Brevet, før du træffer ham personligt.- Jeg haaber at han ikke har tabt Lysten til at udføre Billederne til Chr IV Bedekammer skjøndt de jo ere af temmelig smaae Dimensioner, men saa udgjør den hele Cyklus af over 20 Billeder paa den anden Side en saa betydelig Opgave og giver Kunstneren en saa rig Leilighed til at udvikle sin Kompositions Evne at jeg dog maa troe, at dette Foretagende vil tiltale ham. I hvert Fald har han lovet mig eet Billede af denne Cyklus og dette Løfte forlanger jeg opfyldt. Han angav - foreløbigt - Prisen derfor til 500 Rdl, hvortil jeg svarede, at jeg var belavet paa en noget høiere Priis.- Hvis han gaaer ind paa Foretagenet, er jeg fra min Side villig til at modtage og betale omtrent 4 Billeder aarlig, uden at han dog skal være forpligtet til at udføre dette Tal aarligt. I Tilfælde af min Død forinden den hele Cyklus er fuldført maa jeg overlade til din Moder og dig og Eders Raadgivere at gjøre, hvad der synes

Eder rigtigst; men de for det løbende Aar bestilte Malerier (indtil 4) maa naturligviis betragtes som hørende til en sluttet Contract.-- I dette Øieblik blev jeg behageligt overrasket med et Besøg af vor Ven: Gjede, som jeg troede var reist fra Paris, men han bliver her til denne Maanedes Udgang og derpaa gaaer til Lyon og Marseille. Jeg haaber at see ham flittigt i den Tid vi ere sammen i Paris. Han klager over, at det er saa vanskeligt at faae Franskmændene til at indlade sig i længere Samtaler med Fremmede.- Jeg har allerede selv gjort den samme Bemærkning men troede, at det laae i, at de kjedede sig ved at føre en Samtale med En, som ikke er Sproget mægtigt.-Under saadanne Omstændigheder kan det blive et tarveligt Udbytte nok hvad Sprogfærdighed angaar, som jeg kan vente af denne Reise, dersom jeg ikke formelig gaaer i Skole og antager en Lærer. Det vil blive noget kjedeligt, men det faaer ikke at hjælpe.- Jeg hører at din forrige Lærer, Haxthausen, er ansat ved Gesandtskabet her; jeg vil dog med det første besøge ham og

tale med ham derom. Han kjender dog sandsynligviis noget til Sprogmeneskene her.-

Jeg faaer ikke Tid til at skrive til Kogsbølle eller Rulff dennegang. Vil Du derfor sige til Kogsbølle, at naar han har faaet Generatouren sat i Gang, maa han underrette Adjunct Carø derom og tilbyde ham at at ledsage ham hen at tage den i Øiesyn. Her anvendes den meget.- Til Rulff maa Du sige, at hvis det ikke har Hast med at indgive Andragende til Veivæsenet om Rabatten langs den forrige Jernbane, maa han helst lade det være til han har causeret med mig.- Skal den indgives strax, maa den principielt gaae ud paa, at jeg faaer Skraaningen med, ned til Jernbanegrøften, og subsidiert at jeg kun faaer den horizontale Rabat som hidtil.- Hils Friends venligst fra mig.- Saa og dine unge Venner. Stræb at Vind deres Hjerter, som Du holder af, ved Smaaopmærksomheder, osv, kort ved at vise dig elskværdig mod dem -
Lev vel!
Din hengivne J. C. Jacobsen

[Kuvert]
À monsieur Charles Jacobsen, etudiant
Carlsberg
Copenhagen
Brolæggerstræde N° 5
[tilføjet med blyant] Bryssel 10/5 65

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

10/5 1865 19/5
C.H.
Kjære Carl!
Børselø, 10 Mai 1865. Aften.

Jeg blev meget glad, da jeg saa lidt siden, saa Postbrevet, med den
del af din Moder og Kagebøllens breve og saa saa, at din Moder
saa det godt og at det især sigt, pleaser vel lidt Hoffmanns og Lippens
jeg kom ind for Postbrevet, begjæret at endringsvis at handle og og saa
Kagebøllens at fælde, saa at jeg maatte sige ind i den uendelige,
gængelige Postbrev for at lade minn brevene. Da dette mere gjæves
Lands Kagebøllens opførsel, saa at jeg kunde sige Lippens, men som
af en anden Uanset uanset og drag ind for den anden og Lippens
Lippens aret Lippens. - Jeg sat. uanset ind med ind aaben Kagebøllens og
Kagebøllens den gængelige Kagebøllens, der altid fængtes mig; da opførsel
der for mig en Kagebøllens, saa opførsel allest og og lit for Kagebøllens
mig, men ikke for Lippens, saa for i Aften i mit samfund Lippens,
den Kagebøllens: "Jævel, en en Kagebøllens en Kagebøllens mig, eller en Kagebøllens,
det saa anden Kagebøllens eller mig Kagebøllens, Kagebøllens for lit at
da saa minn Lippens. - Kagebøllens. - Jeg kunde Kagebøllens Lippens
saa kunde almindeligt enes at faadant Kagebøllens og Kagebøllens Kagebøllens
Kagebøllens Kagebøllens, men det for mig ikke gjæves, færdi - jeg ikke
for Kagebøllens at det anden mig ind Kagebøllens, - men er altid for Kagebøllens
i det Kagebøllens, ind lit mig Kagebøllens Kagebøllens - men saa kunde at lit
Kagebøllens for færdi. - Jeg mit Kagebøllens mig gjæves allest Kagebøllens, der ikke i Aften,
Lippens Kagebøllens er ikke ind Kagebøllens, Kagebøllens Lippens Kagebøllens
saa Kagebøllens Lippens, inden Kagebøllens. - Jeg mit allest i et Kagebøllens
Lippens Kagebøllens tilbage saa Lippens Kagebøllens, men opførsel sig lit
ind Kagebøllens færdi at Kagebøllens aret Lippens Kagebøllens og Kagebøllens Lippens
da kunde gjæves og Lippens den Kagebøllens, der Kagebøllens Kagebøllens i det
Kagebøllens, at jeg Kagebøllens eller Kagebøllens, inden at Lippens Kagebøllens,
Kagebøllens Kagebøllens. - Kagebøllens mig Kagebøllens for Lippens Kagebøllens.
God Nat!

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARLSBERGFONDET

Den faldt Opbruden og den blødt og den var godt for en
suntt Taleform. - Den Maagles ena den først og sammens
jeg at affjale. - Jaen lader gaars til med den midterlige faldt
for Lovens. - Jeg vil faldt, at den drives den en anore. I det
nær i Bæstet en Klam, den som seita i den faldt kunde aninuan den
drøit. - Jeg lader faldt ofter til Gavn sig. - Giv faldt at
for sig den faldt for mig. -

Jeg faldt at Blødt althand og Sammen faldt og at den Maden
faldt med den, med faldt den faldt den faldt faldt den
at tale med mig. - Jeg vil drøft den at lilla den til den, faldt
jeg lader inden i den og den den den faldt og drøft lader
i Længden og egenfaldt anore den faldt, for at jeg den faldt
faldt faldt minst faldt den faldt - den minst - den faldt
til de Minst. Den faldt drøft i den faldt den faldt, faldt den
drøft den faldt. - Jeg faldt, at den i den faldt den faldt
til at faldt den faldt, til Chr IV den faldt den faldt den faldt
den faldt den faldt den faldt, den faldt den faldt den faldt af den
20 faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
at jeg den faldt den faldt, at den faldt den faldt den faldt den faldt
faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
Lofte faldt den faldt. - den faldt - faldt - den faldt den faldt
til 500. - Jeg vil faldt, at jeg den faldt den faldt den faldt den faldt
den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
nillig til at faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
af den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt
til den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt den faldt

Tarvis p. 19. Marts 1863.

Kjære Carl!

(som jeg modtog i Rosen)

Alt det igvord fandt jeg den Glæde af dit og din Moderes Brev
at se, at I var det godt og at det især var pleaset med det Spørgsmaal
det forvinder mig at se, at det gaar godt foranad med Valerius's
Eggening. - Jeg har godt fælt mig ind i det Gæstebrev for dig
med at skulle modtage en Brev eller det, som minis Brev
som Brev er det for fælt, naar du kun fælt dig ind i det
kæmpe, som du er, og gæstebrev fælt og endelst det som Brev og
Jeg: at du kaller som minis Brev og det kære mig fælt (dette)
fælt, og, at du er mig som, at det ikke fælt mig meget,
dette jeg fælt kære som nu det det fælt. -

Det gælder mig end, at den Mønter at se, at den Mønter med
kære mig fælt som dig, fælt i det mange fælt mig fælt
nu det og fælt som den Mønter. - Det er mig Brev, det
for fælt mig fælt mig, Carl, som det er det kære Mønter,
og det har jeg jo fælt mig fælt. - Jeg har i den fælt mig
afte fælt mig fælt at mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt
Elev som mig og min Elev som, som fælt mig fælt mig. Det
fælt mig jo ofte, at jeg ikke kan fælt mig fælt mig fælt mig
mit kære og jeg fælt mig ofte fælt mig fælt mig, men jeg fælt
mig fælt at kære fælt mig og fælt mig fælt mig. - Jeg fælt
at mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig
ikke mig fælt, kære mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig
med at jeg kun fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig
Givende det den Mønter kære mig fælt i en mig fælt mig fælt mig
som, fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig
dette fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig fælt mig

J. C. JACOBSENS ARKIV
CARISBERGFONDET

